

GENÇLİĞİN GÖZYAŞI

Gençliğin Gözyaşı

Muhammed Mustafa ERKMEN

Genel Yayın Yönetmeni: Hayati Bayrak

Yayın Koordinatörü: Erol Şahnacı

Editör: Fatih Şafak

Sayfa Tasarımı: Burhan Maden

Kapak Tasarımı: Enis Ak

Hayat Yayınları: 811

Güncel Kitaplar: 35

1. Baskı: İstanbul / Ekim 2025

ISBN: 978-605-151-599-1

Yayıncı Sertifika No: 75092

© 2025 Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizm. ve Tic. A.Ş.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Baskı: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 45121

Molla Gürani Mahallesi Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3 Daire: 5

34093 Fındıkzade - Fatih / İstanbul Tel: (212) 613 11 00 | Gsm: (530) 259 80 96

www.hayatyayinlari.com | e-posta: hayat@hayatyayinlari.com

GENÇLİĞİN GÖZYAŞI

Muhammed Mustafa ERKMEN

Hayat

Muhammed Mustafa ERKMEN

30 Eylül 1980'de Afyon'un Erkmek kasabasında, Ali Bey ve Ehlinaz Hanım'ın beş çocuğundan ilki olarak doğmuşum; ancak hayatımın büyük bir kısmını Avusturya'da geçirdim. Evli ve üç evladımın emanetçisiyim.

Küçük yaşlardan itibaren öğrenmeye, keşfetmeye ve insanlara faydalı olmaya büyük bir ilgi duydum. Hayat yolculuğum süresince ilmin ve bilginin insanı yücelttiğine ancak bu bilgiyi hayata geçirmeyenlerin kaybolmaya mahkûm olduğuna şahit oldum.

Eğitim hayatım boyunca hep daha fazlasını öğrenmeye, kendimi geliştirmeye ve öğrendiklerimi başkalarına aktarmaya çalıştım. Dünyevi ve Uhrevi ilimlerim çerçevesinde Viyana Üniversitesinde İngiliz Dilleri ve Edebiyatı eğitimi aldım. Ardından Viyana Ekonomi Üniversitesinde işletme ve ekonomi eğitimi görerek farklı alanlarda kendimi geliştirme fırsatı buldum. Ancak asıl tutkum insanlara dokunmak, özellikle gençlerin hayatlarını daha bilinçli, güçlü ve donanımlı bir şekilde inşa etmelerine yardımcı olmaktı.

Bu nedenle "öğretmen" sıfatımın yanı sıra eğitim ve danışmanlık alanında derinleşmeye karar verdim. İstanbul Arel Üniversitesinde pedagoji, Biruni Üniversitesinde aile danışmanlığı ve Şişli Meslek Yüksekokulunda manevi danışmanlık ve koçluk eğitimleri aldım. Sahada bizzat çalışarak edindiğim tecrübeler, yalnızca akademik bilginin yeterli olmadığını, eğitimcinin önce kendi hayatında tebliğ ettiği değerleri temsil ederek yaşaması gerektiğini bana öğretti.

Hayatım boyunca hep bir şeyin farkında oldum: Gerçek eğitim, yalnızca sınıf ortamında değil, hayatta örnek olarak verilir. İşte bu düşünceyle 24 Temmuz 2020'de İnteraktiv.J Gençlik Derneğini kurduk ve burada gençlerle birebir çalışarak onların karşılaştıkları zorluklarla baş etmelerine, kendilerini keşfetmelerine ve karakterlerini inşa etmelerine destek olmayı hedefledim.

Aynı zamanda Viyana Belediyesinin çeşitli birimlerinde çalışarak insanlara yardımcı olmanın ne kadar büyük bir değer taşıdığını bizzat deneyimledim. Cami pedagojisi, entegrasyon koçluğu ve yetişkin eğitimi gibi alanlarda edindiğim eğitimlerle bireylerin hem akademik hem de kişisel gelişimlerine destek olmaya çalıştım.

Benim için eğitim, yalnızca akademik bir çaba değil, bir yaşam biçimidir. İnandığım değerleri yalnızca sözle ifade etmekle yetinmek yerine onları hayatımın her alanına taşımaya çalışıyorum. Çünkü ben biliyorum ki hakikatin gerçek tebliği, onu en güzel şekilde temsil etmekten geçer. Dilimizle ikrar ettiğimiz değerleri, kalbimizle tasdik etmeli; tasdik ettiğimiz inanç ve prensipleri bedenimizle tatbik etmeliyiz. İşte bu şuurla gençlerin yalnızca meslek sahibi değil, aynı zamanda ahlaklı, bilinçli ve sorumluluk sahibi bireyler olarak yetişmeleri için var gücümle çalışmaya devam ediyorum.

Biliyorum ki değişim bir kişiyle başlar. Eğer ben kendimi geliştirir, doğruluk üzere yaşar ve bir kişiye dahi ilham olabilirsem dünyamı kurtarmış olurum. Çünkü dünyayı değiştirmek için süper kahraman olmaya gerek yok; yalnızca iyi, dürüst, faydalı ve örnek bir insan olmak yeterlidir.

Tıpkı Endonezya'da 241 milyon insanın Müslüman olmasına vesile olan o tek bir tüccar gibi...

*“Bir çiçekle bahar olmaz ama
her bahar, tek bir çiçekle başlar.”*

Prof. Dr. Necmeddin ERBAKAN

Ve ben, hayatım boyunca bu düstura bağlı kalmaya devam edeceğim...

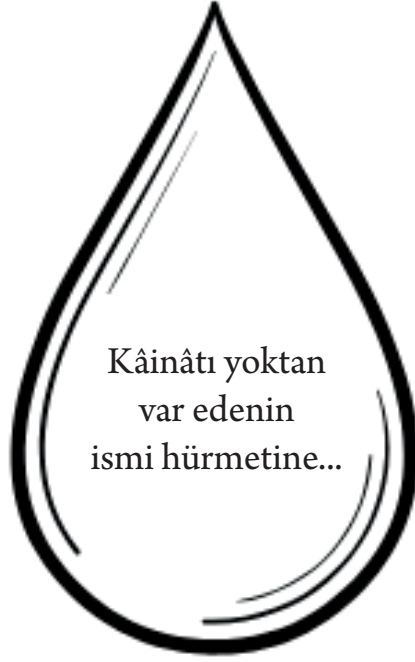
Canım Aileme ithafen...

Not: Bu kitabın telif gelirleri yazarı tarafından
Viyana İnteraktiv.J Gençlik Derneđi'ne
bağışlanacaktır.

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	9
Avrupa'da Genç Olmak	13
Aidiyet	17
Asimilasyon mu, Entegrasyon mu?	21
Z Kuşağı	27
Z Kuşağı ve Zorlukları	31
Ebeveynlerin Baskısı – Alternatiflerin Etkisi	35
Sosyal Medya: Bağlılık mı, Bağımlılık mı?	39
Aile, Akrabalar ve Kuşaklar Arası Uçurumun Onarılması	45
Adabımuaşaret - Empati - Edeb	53
Değerlerimizi Değerlendiren Değerler	57
Yazardan Gençlere.....	65
SON MEKTUP: Kalbine Yazılmış Bir Satır	91

Kâinâtı yoktan
var edenin
ismi hürmetine...

GİRİŞ

Bir genç yüreği, uçsuz bucaksız hayalleri ve kendini bulma çabasıyla doludur. Fakat Avrupa'da büyüyen bir Müslüman genç için bu arayış, bir fırtınanın ortasında yelken açmaya benzer. Rüzgâr bir yanda dinî ve millî değerlerini savurmak ister, bir yanda dijital çağın sürükleyiciliği, bir yanda kimliklerini koruma çabası, diğer yandan modern dünyanın cazibesıyla çekip götürmek ister. Her biri genç kalplerin derinlerinde iz bırakan çatışmalardır. Böyle bir ortamda kendini ve kimliğini korumaya çalışan bir gencin göz-yaşları, bazen gece yastığa dökülen sessiz dualarda, bazen de sokaklarda ötekileştirilmiş bir bakışta saklanır.

Bir genç, kendini “yabancı” hissettiğinde, içindeki benliğini sorgular: “Ben kimim? Buraya ait miyim? İncancımı ve değerlerimi koruyarak nasıl güçlü olabilirim?” Avrupa'daki özellikle genç Müslümanlar için bu sorular, sadece düşünce değil, aynı zamanda bir hayatta kalma mücadelesidir.

Ne yazık ki İslamofobi dalgası, gençlerin toplum içinde bir yer bulma çabasını daha da zorlaştırıyor. Bu durum, Avrupa'daki Müslüman gençlerin yalnızca dinî pratiklerini değil, aynı zamanda psikolojik dayanıklılıklarını da etkiliyor. Bir başörtüsünün, bir sakalın ya da bir oruç sohbetinin dahi sorgulandığı, bazen sadece “oruçluyum” demenin bile kendini ötekileştirildiği bir ortamda gençlerin kalbi yorgun düşüyor. Aileden gelen millî ve dinî değerler ile yaşanan toplumun dayattığı modern yaşam tarzı arasında sıkışıp kalan gençler, aidiyet duygusunu kaybetme riskiyle karşı karşıya kalıyor.

Kimi bu mücadelede yavaşça kimliğinden uzaklaşırken, kimisi ise kendine ve inancına daha sıkı sarılmaya çalışıyor.

Peki, bu gözyaşlarını durdurmak mümkün mü? Müslüman gençlerin öz güvenli, bilinçli ve kendi kimliklerinden ödün vermeden bir yaşam sürebilmeleri için neler yapılmalı?

Bu kitap, yalnızca sorunları tespit edip dile getirmekle kalmayıp seni ayağa kaldıracak çözüm yolları sunarak bilimsel açıklamaları ile daha güçlü bir iman, daha sağlam bir öz güven ve geleceğe umutla bakabilmen için sana bir rehber olmayı hedefliyor. Gençlerin yolunu aydınlatacak bir ışık, mücadelelerine destek olacak bir pusula olma amacı taşıyor. İşte bu kitap, o gençlere sesleniyor: **“Bu kimlik mücadelesinde yalnız değilsin, asla vazgeçme!”**

Müslüman gençlerin yalnızca birer birey değil, aynı zamanda ümmetin bir parçası olduğunu ve kendi potansiyelleriyle dünyayı değiştirebileceklerini hatırlatıyor. Bil ki, gözyaşların senin mücadelenin bir nişanesidir ve senin hikâyen ise bir gün dünyaya umut olacak.

Gelin, birlikte gençliğin gözyaşlarını silelim.

Annemin Cevabı

“Bir Soru, Bir Cevap, Bir Kader...”

Henüz on yaşındaydım. Çocuk aklım, yüreğimde biriken sorulara cevap arıyordu.

Bir gün, büyük bir merakla anneme döndüm:

“Anneciğim,” dedim, “Babam Konya İlahiyat Fakültesi mezunu, değil mi? Tayini Ankara Demetevler Lisesine çıkmıştı... Hem maaşı da fena değildi. Peki, neden bir arkadaşının, ‘Hocam bir Ramazanlığına Viyana’ya imam olarak gider misin?’ sözüyle bu gurbet ellerde kaldık? Neden vatanımıza dönmüyoruz? Bizim Avusturya’da ne işimiz var?”

Annemin gözlerinde hüznle karışık bir tebessüm belirdi. Bir an sustu, derin bir nefes aldı. Sonra içimi sarsan o manidar cevabı verdi:

“Oğlum... Türkiye'nin nüfusu altmış milyon... Peki, neden biz? Neden bu topraklar?”

Biliyor musun, bir kişinin hidayetine vesile olmak, yerle gök arasındaki her şeyden daha hayırlıdır.

Hele ki ecdadımızın yüreklerini Viyana kapılarına kadar taşıdığı bir sefer vardı ya ... Belki de sen, o kutlu yolculuğun devamısındır. Hiç bu açıdan düşündün mü?”

Annemin o sözleri içimde bir kıvılcım gibi çaktı.

O anda anladım ki bu topraklarda olmak bir rastlantı değil, bir görevdi.

Her ne kadar vatan hasreti yüreğimi yaksa da ...

Bu sözler, bana bulunduğum ülkeyi benimseyerek mümince bir duruşla yaşamam gerektiğini hatırlattı.

Gurbet, artık sadece bir ayrılık değildi.

Bir emanetti.

Bir mesuliyetti.

Ve annemin dilinden dökülen o hikmetli söz, benim gönlümde bir istikamet oldu.

